

ผู้เขียน: นาวาโท กันตแพทก์ พงศ์กัลก์ ภูริโรจน์

ເລື່ດ(ໄມ່)ລັບລັບຕຸກຕາ ລາດ 2 ຕຸ້ໃໝ່ນ່າຍ (ສໍາຜະຮັບມືອໃໝ່)

ໃນຄືນຟັນພໍາ ປັນ ເມືອງທີ່ເຈີບສົງ ປຣາກວູດເຖິກຫຸ່ນ່ຳຜູ້ໜຶ່ງ ມັນຍືນນີ້ຢູ່ຫ້າຮ້ານເຄີບຕຸກຕາ ສາຍຕາມນ່ອຫວາດລ້າຍຕື່ນຮັນຄລ້າຍ ທົ່ວແທ້ຂະນະມອງຮ້ານທີ່ເຕີມໄປດ້ວຍຫຼຸ້ນ ມັນມາຮ້ານນີ້ເປັນຄືນທີ່ 3 ແລ້ວແລ້ວ ທຸກຮ້ານທີ່ຕ້ອງກັບອອກຈາກຮ້ານໄປອ່າງມືອເປົ່າ ມັນກົມມອງຮະເປົ່າຕ່ວງເວົ້ອນ ນີ້ເປັນເຈິນກັນສຸດທ້າຍຂອງມັນແລ້ວ ຂະໜາທີ່ກຳລັງທ້ອງໃຈ ພລັນເທັນໜ້າຍຊາຍ ຜູ້ໜຶ່ງໂທບໍ່ທີ່ຕຸກຕາກອງໃໝ່ຢູ່ເດີນອອກມາຈາກຮ້ານ “ຍະ..ຍົດຝື້ມື່ອ” ມັນຮັບຝື້ມື່ອໃນໃຈ ຄວາມຫວັງແມ່ມີເພີ່ມເສຍເສີ່ວຍງິ່ງກີ່ຕ້ອງຄວາໄວ້ ມັນ ຕັດສິນໃຈປຸ່ງປ່າງໜ້າ “ຜູ້ອາວຸໂສ ໄດ້ປັດສອນ...” ຍັ້ງໄໝເທັນຫຼຸດຈົບປະໂຍດ ຊາຍຊາກລັບເດີນຜ່ານໄປອ່າງຮວດເວົາລ້າຍມັນເປັນອາກະຮາດຸ ເຖິກຫຸ່ນ່ຳຮົບຕິດມາໄປອ່າຍ່າມ່ຍ່ອ່ທ້ອ “ໄດ້ປັດ ນັ້ນສາວ້າໆ...ນາງ ອອກໄດ້ຕຸກຕາພວກນັ້ນ” ມັນຄຸດເຂົ່າລັງແຕ່ຊາຍຊາຍັງຄົງດີນຕ່ອໄປ

“ນາງ...ກຳລັງປ່ວຍໜັກ” ເຖິກຫຸ່ນ່ຳກົມໜ້າພາລາງຮ່າໄ້ ເສີ່ມື່ອເທົ່າຂອງຊາຍຊາຍຫຸ່ດ ພວມນັ້ນເຫັນໜ້າໜຶ່ງ ກົບນັ້ນ

ຊາຍຊາມຍືນຍ່ອ່
ຕຽນຫັນພ້ອມຍືນ
ຕຸກຕາໃຫ້ “ເອົາໄປ...”

ນ້ຳເສີ່ງໜ່າເງິນຈາແຕ່ກරະທຳກລັບມາກນີ້ໃຈ ຕຸກຕາທີ່ຫຍົບຍືນໄ້ເປັນຕຸກຕາທີ່ດີຈາມ ຮຽຮຣາທີ່ສຸດທ່ານີ້ມີເຄີຍເຫັນ ເຮັດໄດ້ວ່າມີຄ່າຄວາມເມື່ອ ໄນຄວາມຜູ້ໄດ້ທີ່ປົກເສດຕຸກຕານີ້ໄດ້ລັງ ແຕ່ດ່ວງທາເຖິກຫຸ່ນ່ຳກັບລັບທົ່ວປະກາຍເຕີດເຕີງ “ຜູ້ອາວຸໂສ ຂ້າ...ອຍາກເຄີບມັນຕ້ວຍຕ້ວເວົ້ອງ” ຊາຍຊາຍີ່ມີຮູ້ສຶກລ້າຍໄດ້ນອັນເຫັນຕ້ວເວົ້ອງໃນດີຕື່ເນື່ອແຮກທ່ອງຫຼຸດກພ “ຄຸນສົມບັດຕື່ມ່ເຄົວ... ບອກມາ ເຈົ້າຕ້ອງກາຮອໄຮ” ເຖິກຫຸ່ນ່ຳບົດຄືດຍູ້ຄູ່ໜຶ່ງມັນຕັດສິນໃຈຄາມ “ຂ້າຍາກຮູ້ວ່າ ຕຸ້ໃໝ່ຕົບໄດ້ໜ່າຍ ຖ້າ ບັງ?” ຊາຍຊາຍ້ວ່າ “ຈ້າດູອົກ່າຍ່ານດັນນີ້ ກິຈາກຂອງພວກມັນຄົນໄມ້ໃຫຍ່ໂຕຍ່ອງນີ້ທ່ອກ ອ່າຍ່າ ແຕ່ເວົາເຄົວ ພົບກັນນັບເປັນວາສາຂ້າຈະໜີ້ແນະເລັ້ກສັກຮັ້ງ” ຊາຍຊາຍໂບກມື້ອ ອິວທິດນັບຕົວພັນແປປෙລີນໄປເພີ່ມພຽບຕາ ເຖິກຫຸ່ນ່ຳພົບວ່າ ຕ້າວອງລອຍຍູ່ທ່ານກລາງຕຸ້ກືບຕຸກຕານັບລ້ານ “ທະ...ເທົ່ານີ້” ມັນຮັງອ່າງຕົກຕະລົງ ຊາຍຊາຍີ່ມີຮູ້ຈົບກັບນີ້ໃສ່ໃຈ “ຂ້າຈະສອນສິ່ງທີ່ແມ້ແຕ່ມື່ອໃໝ່ເຫັນເຂັ້ມງົງພວຈະດູອກ ຈດຳໄວ້ ໄນວ່າຈັກວາລແໜ່ງຕຸ້ກືບຕຸກຕາຈະກວ້າງໃຫຍ່ເພີ່ມໄດ້ກົມ່ພັນ 3 ສິ່ງນີ້” ຊາຍຊາຍີ່ມີຮູ້ຕຸ້ກືບນັບລ້ານເປັນແສງຮວມຕ້ວກັນເປັນຄວາມ “ຕຸ້” “ຄົບ” ແລະ “ຕຸກຕາ”

“ตู้” ชายชราคัวคำว่า “ตู้” แล้วโยนไปทางเด็กหนุ่ม ตู้คือ
หนึ่งพลันปราภูอยู่หน้ามัน “ตู้ที่ต้องมองเห็นได้ชัด จะยิ่งดีถ้า
เห็นได้จากหลายมุม เช่น ด้านข้าง” เด็กหนุ่มพยักหน้า มันคิดถึงตู้
ที่ตั้งอยู่ที่หัวมุม คนมักจะเล่นเยอะกว่าปกติ บางครั้งก็มีคนเดินวน
เพื่อมองหลายมุม “จุดที่สำคัญที่สุดของตู้คือ ปล่อง นั่นคือประตู
ทางออกของตู้ตา ปล่องสูง รถโนร์มตู้ยิ่งสูง ยิ่งยาก ในทางตรงข้าม

Fig 1 ตู้คือที่มีปล่องสูง

Fig 2 ตู้คือที่มีปล่องเตี้ย

Fig 3 ตู้คือที่ปล่องอยู่ต่ำกว่าตู้ตามาก
ตู้คือตากลังอกรามากกว่า

Fig 4 ตู้ที่อยู่หัวมุม จะสามารถมองได้หลายมุม

ถ้าปล่องเตี้ย แม่ตู้ตากจะลอยจากพื้นเพียงน้อยนิด ก็สามารถขึ้นมา
ได้จ่าย หรือถ้าปล่องอยู่ต่ำกว่าตัวตู้ตามากๆ ตู้ตากก็สามารถกลิ้ง
ตกอกอกมาได้เลย รูปแบบนี้จะง่ายที่สุด” เด็กหนุ่มพยักหน้าไม่หยุด
นิ่งคือสิ่งที่มันไม่เคยสังเกต ส่วนใหญ่มันจะคิดว่า คือ เพราะอยากรู้ได้
เมื่อคุณปุ่มแล้วก็ได้แต่สวัสดิภาพในให้ขาดคือบีบได้แน่นพอแค่นั้น
“ต่อไป คำว่า คือ” ครานี้ชายชราคัวคำว่าคือ แล้วโยนขึ้นฟ้า

“คือ” คำว่าคือเปล่งแสงกล้ายเป็น ขาคือ ลอยอยู่หนึ่งเด็กหนุ่ม “คือ คือ
ขาคือ เจ้ามักจะพบรอได้ 2 รูปแบบ แบบแรก คือ ขาคือที่มีฐานรูปร่างเป็นก้อนกลม รี
หรือ ลูกบาศก์ พวกล้มเรียกว่า UFO Catcher สำนักออกแบบ ขาคือจะเหมือนทรงเล็บ
เรียกว่า Claw machine เจ้าลองดู มันต่างกันอย่างไร” ชายชราใบก้มือ ขาคือลอย
ลงมารวบกับจะจับตัวเด็กหนุ่ม ไม่ว่าท่าทีที่ตักใจหรือตื่นตระหนก เด็กหนุ่มเพ่งมอง
ไปกับการจับการเคลื่อนที่ของขาคือ ขาคือทั้งสองเป็นตั้งภาพลงตลาดอย่างลุ่มผ่าน
ตัวมันไป เด็กหนุ่มตอบบทนี้ที่ “ขณะขาคือเคลื่อนที่ลงมา UFO catcher ไม่หมุน
แต่ claw machine จะหมุน ถ้าเป็นเช่นนี้ ตู้แบบ UFO catcher จะเล่นง่ายกว่า
 เพราะคำนวนการเคลื่อนที่ได้ง่ายกว่า” ชายชราพยักหน้าด้วยความซื่อซึ้ง
และกล่าวต่อ “ขาคือก็เหมือนกับมือ เจ้าต้องมองให้ออก ว่ามือที่เล่นนั้นเข้ม^{เข้ม}
แข็งเพียงพอหรือไม่ สังเกตได้จากขาคือต้องหนึ่งกันสนิทเมื่อเคลื่อนลงถึงจุด
ต่ำสุด และขาคือเมื่อคือเข้าที่แล้ว ต้องยกตู้ตากได้สูงอย่างน้อยพื้นขอบปล่อง
แบบที่เจ้าควรจะหนึ่งให้ใกล้ คือ ขาคือที่ลงสุดแล้วแต่ไม่ยอมหนีบ และ ขาคือที่
แม่แต่ตู้ตากเบาๆ ก็ยังไม่เข็น” ชายชราดีดนิ้ว ปราภูภาพของเด็กหนุ่มกำลังเล่นตู้
คือตู้ตาก ในภาพเด็กหนุ่มโนโภจนขาดสติ หยดเหรี้ยญ
ไม่หยุดยั้งราวนานคุ้มคลั่ง เด็กหนุ่มตกละลึงจนอ้าปากค้าง
นี่เป็นภาพพัฒนาเมื่อ 2 วันที่แล้ว มันเสียเงินกับตู้นี้ไปหลาย
ร้อยบาทแล้วไม่ได้อะไรกลับมาเลย พอดีเห็นภาพข้อ้อครั้ง
มันจึงสังเกตได้ว่า บางครั้งขาคือไม่ยอมหนีบ พอยืนบีบได้
ก็ไม่สามารถยกตู้ตากให้สูงจากพื้นได้พอดีถึงขอบปล่อง
“จะจำไว้ ยอดฝีมือไม่ใช่ผู้ที่คุ้นตู้ตากได้จากทุกตู้ แต่เป็น
ผู้ที่รู้ว่าเบี้ยที่มีอยู่น้อยนิด ควรจะใช้กับตู้ได้ และที่สำคัญ ...”
ชายชราหยุดพูดแล้วหันไปมองหน้าเด็กหนุ่ม “จริงๆ เมื่อไหร่
ควรจะหยุด” ...

“ตุ๊กตา” คำสุดท้ายที่ไม่มีอะไรรำบซ่อน ทุกอย่างเรียบง่าย เด็กหนุ่มหลับตาในสماอิอยู่ท่ามกลางตุ๊กตาแนบล้าน มันตระหนักรู้ถึงเหตุและผลในกฎพิสิกส์ เป่ายิ่งกว่าหนัก เล็กกว่ากวางใหญ่ ตุ๊กตาที่ไม่มีความมุ่งให้ขาดีบเข้าไปติดจะจ่ายกว่าตุ๊กตา whom ฯ ที่ไม่มีความมุ่ง ตุ๊กตาที่ใหญ่กินไป ขาดีจะไม่สามารถหันไปได้สุด ยกตัวตุ๊กตาไม่เข็น และทำแท่งตุ๊กตาเริ่มต้นที่ดีควรอยู่ใกล้ปล่องมากที่สุด ไม่ใช่ออยู่ไกลถึงมุมตู๊ซึ่งอาจทำให้ขาดีบเข้าไปไม่ถึง

“ทั้งสามสิ่งต้องสอดคล้องกัน โอกาสสำเร็จถึงจะสูงสุด” ชาญชราใบกมือ คำทั้งสามกล้ายเป็นวงกลม 3 วง ซ้อนทับเหลื่อมกัน ร่างเด็กหนุ่มเปล่งประกายเจิดจรัส มันพลันลืมตาขึ้นเอ่ยคำ “ข้าเข้าใจแล้ว” ชาญชราอีym “ความเข้าใจที่แท้จริงจะเกิดขึ้น เมื่อเจ้าฝึกฝนมากพอ เคยมีปราษณ์ผู้หนึ่งพยายามเอาชนะสารรรค ฝืนชะตาฟ้า พอกล้มเหลว ยามท้อแท้ทั้งหมดเราต่อร่วมรู้ว่า คนคำนวนไม่อาจ สู้พ้าลิขิต แต่เข้าใจขอบอกว่า ลิขิตพ้าๆ กะสู้มานะตอน” คำสั่งสอนปัดเป่าเงาเม็ดในใจของเด็กหนุ่มจนหมดสิ้น ความท้อแท้ สิ้นหวังถูกแทนที่ด้วยความพยายาม มันคุกเข่าลงโขกศีรษะหาระชาหยราอย่างจริงใจ เมื่อยعنหัวขึ้นมาพบว่า ตัวเองกลับมาที่หน้าร้านคึบตุ๊กตาในเมืองแล้ว ชาญชรากลับหายสาสูญราวกับไม่เคยมีตัวตนเด็กหนุ่มสับสน นี้คือเรื่องจริงหรือความฝัน เสียงผู้คนขยายจากร้านคึบตุ๊กตาไปถึงห้องน้ำที่ติดกัน มนต์เสน่ห์ที่มันมี ไม่เคยมีใครต้านทานได้ ที่มันไม่เคยสังเกต กระหนกสูงสุดที่มันไม่เคยรู้ เข้าใจในสิ่งที่มันไม่เคย เข้าใจ มันก้าวเข้าไปในร้านด้วยความมุ่งมั่น นับจากนี้ไปยุทธภพจะมีนักคึบตุ๊กตาเพิ่มขึ้นมาอีกผู้หนึ่ง

Figure 5 ขาดีบแบบ UFO Catcher ไม่สามารถหมุนหรือแกะร้าดี จะเคลื่อนที่ขึ้นลงเท่านั้น

Figure 6 ขาดีบแบบ Claw machine ขณะเคลื่อนที่ลง สามารถหมุน หรือ แกะง้อได้

